

Czwartek, 7 października 2021 r.

P9_TA(2021)0417

Sytuacja w zakresie praw człowieka w Mjanmie, w tym sytuacja grup religijnych i etnicznych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie, w tym sytuacji grup religijnych i etnicznych (2021/2905(RSP))**

(2022/C 132/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Mjanmy i w sprawie sytuacji Rohingjów, w szczególności rezolucje z 22 listopada 2012 r. ⁽¹⁾, 20 kwietnia 2012 r. ⁽²⁾, 20 maja 2010 r. ⁽³⁾, 25 listopada 2010 r. ⁽⁴⁾, 7 lipca 2016 r. ⁽⁵⁾, 15 grudnia 2016 r. ⁽⁶⁾, 14 września 2017 r. ⁽⁷⁾, 14 czerwca 2018 r. ⁽⁸⁾, 13 września 2018 r. ⁽⁹⁾, 19 września 2019 r. ⁽¹⁰⁾ oraz 11 lutego 2021 r. ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 lutego 2021 r. w sprawie Mjanmy,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 23 marca 2021 r. w sprawie eskalacji przemocy w Mjanmie i z 19 kwietnia 2021 r., 30 kwietnia 2021 r., 12 maja 2021 r. i 27 lipca 2021 r. w sprawie sytuacji w Mjanmie,
- uwzględniając wydane 30 kwietnia 2021 r. przez wysokiego przedstawiciela w imieniu UE oświadczenie dotyczące wyniku spotkania przywódców ASEAN,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 3 marca 2021 r. w sprawie dalszych naruszeń praw człowieka przez wojsko oraz z 23 maja 2021 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Mjanmie,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1000 z 21 czerwca 2021 r. zmieniającą decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mjanmie/Birmie ⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (CFSP) 2021/711 z 29 kwietnia 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mjanmie/Birmie ⁽¹³⁾,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,
- uwzględniając art. 34 konstytucji Mjanmy z 2008 r., który uznaje wolność religii lub przekonań i gwarantuje obywatelom „prawo do swobodnego wyznawania i praktykowania religii”,
- uwzględniając pięciopunktowe porozumienie Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej z 24 kwietnia 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z 31 sierpnia 2021 r. pt. „Situation of human rights of Rohingya Muslims and other minorities in Myanmar” [Sytuacja w zakresie praw człowieka muzułmańskiej mniejszości Rohingja oraz innych mniejszości w Mjanmie],

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 189.

⁽²⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 79.

⁽³⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 154.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 120.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 134.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 238 z 6.7.2018, s. 112.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 109.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 80.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 124.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 171 z 6.5.2021, s. 12.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0054.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 219 I z 21.6.2021, s. 57.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 147 z 30.4.2021, s. 17.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając rezolucję 75/287 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 18 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w Mjanmie,
 - uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej misji wyjaśniającej w sprawie Mjanmy z 22 sierpnia 2019 r. pt. „Sexual and gender-based violence in Myanmar and the gendered impact of its ethnic conflicts” [Przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć w Mjanmie oraz skutki konfliktów etnicznych w aspekcie płci],
 - uwzględniając raporty specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie oraz Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka, a także raporty w ramach mechanizmu nadzorczego Międzynarodowej Organizacji Pracy,
 - uwzględniając raport Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka z 16 września 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie,
 - uwzględniając oświadczenia Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie Mjanmy z 23 września 2021 r.,
 - uwzględniając oświadczenie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie Thomasa H. Andrewsa z 22 września 2021 r.,
 - uwzględniając sprawozdania Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Mjanmy oraz sytuacji w zakresie praw człowieka muzułmańskiej mniejszości Rohingja i innych mniejszości,
 - uwzględniając raport Niezależnego Mechanizmu Dochodzeniowego dla Mjanmy z 1 lipca 2021 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe i zalecenia komisji doradczej ds. stanu Arakan (sprawozdanie Annana),
 - uwzględniając postanowienie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z 23 stycznia 2020 r. w sprawie wniosku o wskazanie środków tymczasowych złożonego przez Republikę Gambii w sprawie dotyczącej stosowania Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa (Gambia przeciwko Mjanmie),
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe do nich,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 1 lutego 2021 r. siły zbrojne Mjanmy, znane jako Tatmadaw, z wyraźnym pogwałceniem konstytucji Mjanmy aresztowały prezydenta Win Myinta i radczynię stanu Aung San Suu Kyi, a także najważniejszych członków rządu, w wyniku wojskowego zamachu stanu przejęły kontrolę nad władzą ustawodawczą, sądowniczą i wykonawczą oraz wprowadziły na okres jednego roku stan wyjątkowy; mając na uwadze, że w sierpniu 2021 r. głównodowodzący armii Min Aung Hlaing ogłosił się premierem i oświadczył, że stan wyjątkowy zostanie przedłużony do sierpnia 2023 r.;
- B. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie wskazał w oficjalnym oświadczeniu, że powszechne, systematyczne ataki junty wojskowej na ludność Mjanmy noszą znamiona zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych na mocy prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ jednoznacznie stwierdził, że architektki i sprawcy zamachu stanu i naruszeń powinni zostać pociągnięci do odpowiedzialności;
- C. mając na uwadze, że w maju 2021 r. junta wojskowa podjęła pierwsze kroki w celu rozwiązania partii politycznej Aung San Suu Kyi, która była członkiem rządu do zamachu stanu w lutym 2021 r.;
- D. mając na uwadze, że powołano komitet reprezentujący Pyidaungsu Hluttaw (CRPH) oraz rząd jedności narodowej (NUG), które reprezentują demokratyczne postulaty ludności Mjanmy;

Czwartek, 7 października 2021 r.

- E. mając na uwadze, że w reakcji na zamach stanu w różnych miastach w Mjanmie odbyły się pokojowe protesty i demonstracje; mając na uwadze, że od 1 lutego 2021 r. bezprawnie aresztowano lub umieszczono w areszcie domowym wielu polityków, urzędników rządowych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, duchownych, pokojowych demonstrantów i pisarzy; mając na uwadze, że według najnowszego raportu Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka od czasu zamachu stanu śmierć poniosło ponad 1 120 osób, a władze wojskowe aresztowały ponad 8 000 ludzi, w tym setki polityków, działaczy i urzędników służby cywilnej; mając na uwadze, że sądy skazały 312 osób, z czego 26 (w tym dwoje dzieci) na karę śmierci; mając na uwadze, że według doniesień co najmniej 120 osób zmarło w areszcie; mając na uwadze, że od lipca 2021 r. junta zabiła co najmniej 75 dzieci;
- F. mając na uwadze, że jednocześnie wojsko nasiliło represje wobec mediów w Mjanmie – coraz częściej dochodzi do arbitralnych aresztowań dziennikarzy i coraz więcej dziennikarzy jest więzionych i oskarżanych w celu uciszenia mediów i wyeliminowania wolności słowa; mając na uwadze, że junta w coraz większym stopniu korzysta z narzędzi nadzoru i cenzury poprzez ograniczenia dotyczące telekomunikacji i internetu;
- G. mając na uwadze, że tortury są powszechnie stosowane wobec osób przetrzymywanych w areszcie za udział w prodemokratycznych demonstracjach; mając na uwadze, że tortury obejmują bicie, próbne egzekucje z użyciem karabinów, przypalanie papierosami, a także gwałt i groźby gwałtu; mając na uwadze, że stosowanie tortur przez policję było problemem w Mjanmie już wcześniej, jednak obecnie Tatmadaw celowo używa groźby tortur w ramach swoich opresyjnych działań wobec opozycji;
- H. mając na uwadze, że junta coraz częściej ucieka się do zbiorowego karania, w tym do uprowadzania członków rodzin osób, za którymi wydano nakaz aresztowania, ale których policja i siły zbrojne nie są w stanie zlokalizować; mając na uwadze, że zabijano i uprowadzano również dzieci, nawet bardzo małe, prawdopodobnie po to, by zmusić rodziców do oddania się w ręce władz;
- I. mając na uwadze, że mniejszości etniczne praktykują chrześcijaństwo (6,3 %, zwłaszcza Czinowie, Kaczinowie i Karenowie), islam (2,1 %, przede wszystkim Rohingjowie, Malajowie, ludy z Rangunu i inne mniejszości), a także hinduizm (0,5 %, głównie Birmańczycy hinduskiego pochodzenia);
- J. mając na uwadze, że w Mjanmie dochodzi do naruszeń wolności religii lub przekonań oraz innych praw człowieka mniejszości religijnych i etnicznych;
- K. mając na uwadze, że kościoły są ostrzeliwane i atakowane, a księża i pastory są osadzani w aresztach; mając na uwadze, że oddziały wojskowe rozbijają również obozy na terenach kościołów, co jeszcze bardziej osłabia rolę kościołów jako azylu dla osób potrzebujących;
- L. mając na uwadze, że w Mjanmie żyje wiele grup etnicznych; mając na uwadze, że konflikty wewnętrzne doprowadziły w ostatnich dziesięcioleciach do tragicznej śmierci tysięcy osób;
- M. mając na uwadze, że ustawa o obywatelstwie Mjanmy uznaje Rohingjów za „cudzoziemców” lub „zagranicznych rezydentów”, w związku z czym pozbawia ich obywatelstwa, co jeszcze potęguje ich trudną sytuację; mając na uwadze, że pomimo licznych apeli społeczności międzynarodowej prześladowania mniejszości Rohingja nie zakończyły się;
- N. mając na uwadze, że około 600 000 Rohingjów, którzy pozostają w stanie Arakan, jest obiektem dyskryminacyjnych praktyk i strategii politycznych, ich prawa podstawowe są systematycznie łamane, dochodzi do ich arbitralnych aresztowań, przetrzymuje się ich w przeludnionych obozach, a ich dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej jest poważnie ograniczony; mając na uwadze, że opresyjne warunki narzucone Rohingjom noszą znamiona zbrodni przeciwko ludzkości;
- O. mając na uwadze, że Rohingjowie i inne mniejszości etniczne, w szczególności kobiety i dziewczęta, nadal są narażone na poważne ryzyko przemocy seksualnej, zwłaszcza w kontekście przedłużającego się konfliktu między Tatmadawem a Armią Arakańską;
- P. mając na uwadze, że kryzys humanitarny w Mjanmie jest coraz poważniejszy – tylko w tym roku ponad 210 000 osób zostało wewnętrznie przesiedlonych, trzy miliony osób potrzebuje pomocy humanitarnej (liczba ta potroiła się w ciągu ostatnich ośmiu miesięcy), a połowa ludności, około 20 mln osób, żyje poniżej granicy ubóstwa;
- Q. mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ ostrzegł, że „ryzyko konfliktu zbrojnego na dużą skalę wymaga kolektywnego podejścia, aby zapobiec wielowymiarowej katastrofie w sercu Azji Południowo-Wschodniej i poza nią”;

Czwartek, 7 października 2021 r.

- R. mając na uwadze, że według szacunków Światowego Programu Żywnościowego 6,2 mln osób w Mjanmie jest zagrożonych brakiem bezpieczeństwa żywnościowego i głodem, podczas gdy przed wojskowym zamachem stanu osób takich było 2,8 mln;
- S. mając na uwadze, że sytuację humanitarną w Mjanmie pogorszył również kryzys związany z COVID-19; mając na uwadze, że do wzrostu liczby zakażeń COVID-19 przyczyniły się również arbitralne masowe zatrzymania protestujących, zatłoczone więzienia oraz ogólne zaniedbywanie stanu zdrowia więźniów;
- T. mając na uwadze, że wojsko wykorzystowało środki służące walce z COVID-19 do tego, by rozprawić się z działaczami prodemokratycznymi, obrońcami praw człowieka i dziennikarzami; mając na uwadze, że prawo do zdrowia jest podważane; mając na uwadze, że junta zamknęła szpitale i podjęła działania przeciwko pracownikom służby zdrowia, co doprowadziło do załamania systemu opieki zdrowotnej w sytuacji gwałtownego wzrostu zakażeń COVID-19 w całym kraju; mając na uwadze, że wojsko zniszczyło środki medyczne i sprzęt medyczny oraz okupuje dziesiątki placówek medycznych, co zmusiło ludność Mjanmy do trzymania się z dala od tych placówek ze strachu przez aresztowaniem lub zastrzeleniem;
- U. mając na uwadze, że Tatmadaw i jego generałowie bezprawnie pozyskują fundusze poprzez nielegalną sprzedaż drewna, kamieni szlachetnych, gazu i ropy naftowej oraz spotykają się z powszechnymi zarzutami o korupcję;
- V. mając na uwadze, że według ONZ plan pomocy humanitarnej ONZ dla Mjanmy z 2021 r. otrzymał do tej pory jedynie 46 % wnioskowanych funduszy, a działania humanitarne cierpią z powodu poważnego niedoboru środków finansowych;
1. zdecydowanie potępia zamach stanu przeprowadzony 1 lutego 2021 r. przez Tatmadaw pod dowództwem Min Aung Hlaing; wzywa Tatmadaw do pełnego poszanowania wyników demokratycznych wyborów z listopada 2020 r. oraz do natychmiastowego przywrócenia rządu cywilnego, odwołania stanu wyjątkowego, położenia kresu przemocy wobec pokojowych demonstrantów, poszanowania prawa do wolności słowa i zrzeszania się oraz umożliwienia wszystkim wybranym parlamentarzystom sprawowania mandatu; wzywa wojsko Mjanmy do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, do zniesienia ograniczeń wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się oraz do poszanowania wolności religii lub przekonań;
 2. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia prezydenta Win Myinta, radczyni stanu Aung San Suu Kyi oraz wszystkich innych osób, które zostały bezpodstawnie aresztowane; uważa uwolnienie wszystkich przywódców i więźniów politycznych za pierwszy krok w kierunku pokojowego rozwiązania kryzysu i przywrócenia prawowitych władz;
 3. popiera obywateli Mjanmy w walce o demokrację, wolność i prawa człowieka;
 4. potępia powszechne brutalne reakcje Tatmadawu na wszelkiego rodzaju protesty oraz poważne naruszenia praw człowieka, których dopuścił się i nadal się dopuszcza wobec ludności Mjanmy, w tym mniejszości etnicznych i religijnych, i które noszą znamiona zbrodni przeciwko ludzkości; wyraża głębokie zaniepokojenie częstymi atakami na kościoły, meczety, szkoły i placówki medyczne oraz aresztowaniami przywódców religijnych;
 5. popiera CRPH i rząd jedności narodowej jako jedynych uprawnionych przedstawicieli demokratycznych postulatów ludności Mjanmy oraz wzywa Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) i społeczność międzynarodową, aby włączyły je do rzeczywistego i pluralistycznego dialogu politycznego i do działań mających na celu pokojowe rozwiązanie kryzysu z poszanowaniem zasad praworządności;
 6. apeluje o niezwłoczne zapewnienie Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża dostępu do zatrzymanych i więźniów, zgodnie z konwencjami genewskimi; wzywa siły wojskowe i policyjne do przekazania rodzinom wszystkich osób zatrzymanych w związku z operacjami sił bezpieczeństwa w całej Mjanmie przed zamachem stanu z 1 lutego 2021 r. i w jego następstwie pełnych informacji o ich losie i miejscu pobytu;
 7. przypomina o wieloetnicznym charakterze Mjanmy; wzywa Tatmadaw do pełnego poszanowania niezbywalnych praw każdej grupy etnicznej; wzywa do przeprowadzenia natychmiastowego, wnikliwego, niezależnego i przejrzystego dochodzenia w sprawie zbrodni popełnionych przez wojsko oraz do postawienia sprawców przed sądem;

Czwartek, 7 października 2021 r.

8. jest zbulwersowany zbrodniami, jakich Tatmadaw dopuszcza się na grupach etnicznych i religijnych w Mjanmie; zdecydowanie potępia ataki przeprowadzone przez armię w stanach Karen, Kaja, Kaczin, Szan i Czin, które spowodowały masowe przesiedlenia, ofiary śmiertelne wśród cywilów, w tym dzieci, zniszczenie budynków sakralnych oraz inne naruszenia praw człowieka i prawa humanitarne;
9. potępia prześladowania chrześcijan w Mjanmie; wzywa Tatmadaw do zaprzestania zabijania i aresztowania chrześcijan oraz ostrzeliwania i atakowania kościołów; podkreśla, że społeczność międzynarodowa wyraziła głębokie zaniepokojenie brutalnymi atakami na wspólnoty chrześcijańskie w Mjanmie;
10. ponownie potępia łamanie praw człowieka oraz systematyczne i powszechne ataki na ludność Rohingja; podkreśla, że UE będzie nadal dokładnie monitorować działania przywódców wojskowych wobec mniejszości, w szczególności Rohingjów; ponawia apel do władz Mjanmy o zapewnienie warunków i gwarancji umożliwiających Rohingjom, którzy sobie tego życzą, bezpieczny, dobrowolny, godny i trwały powrót do ojczyzny pod nadzorem ONZ;
11. zdecydowanie potępia trwającą dyskryminację mniejszości etnicznych w Mjanmie, których swoboda przemieszczania się jest poważnie ograniczona i które są pozbawione podstawowych usług;
12. potępia każdy przypadek przemocy ze strony junty wobec obywateli, a także inne formy prześladowań, zwłaszcza obrońców praw człowieka, działaczy społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzy; wzywa juntę do zniesienia wszystkich ograniczeń dotyczących telekomunikacji i internetu, w tym stron internetowych niezależnych mediów i platform mediów społecznościowych;
13. wzywa do natychmiastowego zaprzestania przemocy wobec pracowników i związków zawodowych oraz do ochrony praw związków zawodowych i ich członków, w tym prawa do swobodnego działania;
14. wzywa do natychmiastowego zapewnienia dostępu pomocy humanitarnej do społeczności znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym kobiet, dzieci i mniejszości etnicznych, a także do wzmocnienia pozycji organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji społeczności etnicznych w celu zapewnienia, by pomoc humanitarna docierała skutecznie do potrzebujących; zwraca się do Komisji o przekierowanie i zwiększenie pomocy humanitarnej, w tym wsparcia w zakresie opieki zdrowotnej, za pośrednictwem kanałów transgranicznych, lokalnych sieci humanitarnych, usługodawców etnicznych oraz organizacji społeczności lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego; zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała, jak najlepiej realizować projekty rozwojowe na rzecz tych grup i odpowiednio kierować pomoc rozwojową;
15. z głębokim zaniepokojeniem zauważa, że trzeci fala COVID-19 w Mjanmie pogłębiła kryzys humanitarny, a szczególnie niepokojący poziom rozprzestrzeniania się wirusa występuje wśród najbardziej zmarginalizowanych społeczności, w tym w przeludnionych więzieniach, w których panują złe warunki sanitarne; wzywa juntę do przywrócenia strategii zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa i systemu ustalania kontaktów zakaźnych oraz do zapewnienia obywatelom dostępu do opieki zdrowotnej i szczepionek; zwraca się do Komisji o zwiększenie wsparcia w tym zakresie, np. przez dostarczanie szczepionek przeciwko COVID-19, oraz o zagwarantowanie, że będzie ono docierało do obywateli;
16. jest zbulwersowany atakami, nękaniami, aresztowaniami i torturowaniem pracowników służby zdrowia, zwłaszcza podczas trwającego kryzysu zdrowotnego związanego z COVID-19; wzywa juntę do zagwarantowania wszystkim pracownikom służby zdrowia bezpieczeństwa i ochrony oraz do natychmiastowego zaprzestania nękania i atakowania tych osób; podkreśla, że odpowiedzialność za zagwarantowanie pełnego dostępu do opieki zdrowotnej spoczywa na władzach Mjanmy;
17. potępia ataki władz wojskowych na pracowników i placówki służby zdrowia oraz reakcję tych władz na pandemię COVID-19; podkreśla, że zdrowie oraz dostęp do opieki zdrowotnej i szczepień to powszechne prawa człowieka;
18. wzywa siły zbrojne Mjanmy, aby przestały odmawiać ludności prawa do ochrony przed COVID-19 i odpowiedniego leczenia w przypadku zakażenia, gdyż takie działanie może spowodować śmierć wielu osób;
19. wzywa rządy sąsiednich krajów do zadbania o to, by ich władze nie utrudniały nikomu przekraczania granicy w poszukiwaniu schronienia; wzywa te rządy do zapewnienia organizacjom pomocowym i lokalnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego dostępu do obszarów, na których znajdują się osoby wewnętrznie przesiedlone wzdłuż granic z Mjanmą;
20. potwierdza zdecydowane poparcie dla społeczeństwa obywatelskiego i obrońców demokracji w Mjanmie oraz wzywa UE i jej instytucje do kontynuowania wysiłków na rzecz rozwoju społeczeństwa obywatelskiego pomimo obecnych i mogących nadal występować ograniczeń nałożonych przez obecny rząd wojskowy;

Czwartek, 7 października 2021 r.

21. wzywa ASEAN i jego członków, a zwłaszcza specjalnego wysłannika do Mjanmy, do bardziej aktywnego wykorzystywania swojej szczególnej roli w tym kraju, do współpracy ze specjalnym wysłannikiem ONZ, do współpracy ze wszystkimi zaangażowanymi stronami, zwłaszcza z rządem jedności narodowej, przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności kobiet i grup etnicznych, aby promować, jako plan minimum, skuteczne i konstruktywne wdrożenie pięciopunktowego porozumienia z myślą o trwałym i demokratycznym rozwiązaniu obecnego kryzysu w najbliższej przyszłości;

22. apeluje również do Chin i Rosji, aby aktywnie angażowały się w dyplomację międzynarodową i wywiązywały z obowiązków spoczywających na nich jako na stałych członkach Rady Bezpieczeństwa ONZ; oczekuje, że będą konstruktywnie uczestniczyć w kontrolowaniu sytuacji w Mjanmie;

23. wzywa Mjanmę do współpracy w międzynarodowych wysiłkach na rzecz rozliczenia sprawców, w tym przez umożliwienie w końcu przedstawicielom Niezależnego Mechanizmu Dochodzeniowego dla Mjanmy wjazdu do kraju; wzywa UE, jej państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do zagwarantowania temu mechanizmowi wystarczającego wsparcia, również finansowego, w wykonywaniu mandatu; przypomina, że Mjanma jest zobowiązana do przestrzegania postanowienia Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie środków tymczasowych;

24. z zadowoleniem przyjmuje sankcje, jakie Rada nałożyła niedawno na członków Tatmadawu i ich firmy, oraz wzywa Radę do dalszego nakładania ukierunkowanych i surowych sankcji w celu odcięcia junty od źródeł dochodu, i do jednoczesnego zapewnienia, by sankcje te nie szkodziły ludności Mjanmy; jest zdania, że społeczność międzynarodowa musi nadal podejmować dodatkowe działania przeciwko wojsku i jego przywódcom oraz obciążać ich kosztami tak długo, aż zmienią kurs i zapewnią powrót do demokracji; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie UE powinny zaostrzyć i egzekwować sankcje nałożone na każde państwowe przedsiębiorstwo z Mjanmy, zwłaszcza w przemyśle drzewnym i kamieni szlachetnych; wzywa Komisję do dopilnowania, aby kary krajowe nakładane na państwa członkowskie i państwa stowarzyszone za naruszanie sankcji UE były skuteczne; podkreśla, że wymagałoby to zamrożenia aktywów i zakazania międzynarodowych transferów finansowych dwóch banków państwowych, tj. Myanmar Foreign Trade Bank i Myanmar Investment and Commercial Bank, za pośrednictwem których gromadzone są wszystkie waluty obce, a także objęcia sankcjami państwowego dostawcy ropy naftowej i gazu, który jest dla junty największym źródłem obcej waluty;

25. wzywa Radę do dalszego nakładania ukierunkowanych sankcji na osoby odpowiedzialne za zamach stanu z lutego 2021 r. oraz do rozważenia innych możliwych środków; apeluje do Rady, aby w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi ujęła całą Państwową Radę Administracyjną, a nie jej poszczególnych członków;

26. ponownie wzywa przedsiębiorstwa z siedzibą w UE, które prowadzą działalność lub uczestniczą w łańcuchach dostaw w Mjanmie, do większego zaangażowania na rzecz praw człowieka oraz do dopilnowania, by nie miały powiązań z siłami bezpieczeństwa Mjanmy, ich poszczególnymi członkami lub podmiotami będącymi ich własnością bądź przez nie kontrolowanymi oraz by nie przyczyniały się bezpośrednio ani pośrednio do ograniczania demokracji i praw człowieka przez juntę; wzywa przedsiębiorstwa z siedzibą w UE, by publicznie ujawniały wnioski, do jakich dochodzą, i stale dążyły do poprawy warunków pracy i norm środowiskowych w swoich jednostkach w Mjanmie;

27. ponawia apel o dalsze stosowanie ukierunkowanych sankcji wobec osób odpowiedzialnych za akty okrucieństwa wobec Rohingjów;

28. ponawia apel do Komisji o szybkie wszczęcie dochodzenia w sprawie preferencji handlowych, z których korzysta Mjanma, a zwłaszcza przedsiębiorstwa członków armii, w określonych sektorach oraz o należyte informowanie Parlamentu o krokach, jakie należy poczynić; przyznaje, że od czasu przywrócenia Mjanmy do systemu „wszystko oprócz broni” w 2013 r. nastąpiła poprawa, na przykład w tworzeniu miejsc pracy w przemyśle konfekcyjnym, które przyniosło korzyści szczególnie kobietom; podkreśla jednak, że proces wzmocnionego zaangażowania zainicjowano już w 2018 r., kiedy to skupiono się na przestrzeganiu międzynarodowych konwencji dotyczących praw człowieka i praw pracowniczych, a zamach stanu zniweczył postępy osiągnięte w czasie demokratyzacji, co stawia pod znakiem zapytania warunki przyznania preferencji w ramach systemu „wszystko oprócz broni”;

29. wzywa delegaturę UE w Mjanmie i ambasady państw członkowskich do ścisłego monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka i zdrowia w Mjanmie, a także spraw przywódców politycznych i innych osób zatrzymanych i nadal przebywających w więzieniu;

30. wzywa państwa członkowskie i kraje stowarzyszone do utrzymania embarga na bezpośrednie i pośrednie dostawy, sprzedaż i transfer, w tym tranzyt, transport i pośrednictwo, wszelkiej broni, amunicji oraz innego sprzętu i systemów wojskowych, sprzętu i systemów związanych z bezpieczeństwem i nadzorem, a także do zapewniania szkoleń i utrzymania oraz innej pomocy wojskowej i pomocy związanej z bezpieczeństwem; podkreśla potrzebę dalszego zbadania tej sprawy przez Międzynarodowy Trybunał Karny;

Czwartek, 7 października 2021 r.

31. ostrzega przed ryzykiem jeszcze większego kryzysu humanitarnego w wyniku eskalacji przemocy i poważnej zapaści gospodarczej, ubóstwa i dużej liczby wysiedleńców; wzywa UE, państwa członkowskie i społeczność międzynarodową, aby niezwłocznie wypełniły swoje zobowiązania finansowe w odniesieniu do planu pomocy humanitarnej ONZ dla Mjanmy na 2021 r.;

32. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie do zdecydowanego działania w sprawie sytuacji w Mjanmie oraz apeluje do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela, aby regularnie informował Parlament, zwłaszcza Komisję Spraw Zagranicznych, m.in. o sytuacji grup religijnych i etnicznych, aby zapewnić odpowiedni dialog parlamentarny o tej ważnej i niepokojącej sytuacji;

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji prawowitemu prezydentowi i rządowi jedności narodowej Mjanmy, komitetowi reprezentującemu Pyidaungsu Hluttaw, radczynie stanu, Tatmadawowi, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich UE, rządowi i parlamentowi Stanów Zjednoczonych, Bangladeszu, Zjednoczonego Królestwa, Japonii, Indii, Australii, Kanady, państwu członkowskiemu ASEAN, rządowi i parlamentowi Rosji i Chin, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu ASEAN, Komisji Międzypaństwowej ASEAN ds. Praw Człowieka, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
